

Het "BOSJE" = Ons "BOSJE".

Tijdens een verblijf te Oostende in de zomer van 1885 kregen de ideeën van Leopold II in verband met een groot openbaar park te Oostende vaste vorm. In brieven aan de minister Beernaert, een geboren Oostendenaar, en de burgemeester van Oostende zette hij zijn zienswijze hierover uiteen. Door zijn tussenkomst kreeg de stad 27 hectaren gronden, die gelegen waren tussen de spoorweg en het kanaal naar Brugge, van de Staat ten geschenke op voorwaarde dat ze zouden gebruikt worden voor een stadspark.

De werken, die onmiddellijk na de schenking werden aangevat, naar de plannen van architect "KEILIG" werden in de zomer van 1892 beëindigd. Het park kreeg de naam van de koningin "MARIA-HENDRIKA".

Onder impuls van Leopold II had de stad ondertussen, meestal op stadsgronden, de Koninginnelaan doorgetrokken van het Maria-Hendrikapark naar de Zeedijk (tot aan de Koninklijke Villa).

In 1895 verkreeg Leopold II nogmaals dat de staat 12,5 hectaren staatsgronden aan de stad schonk om het park te vergroten. De koning voegde hierbij een tiental hectaren die hij persoonlijk had aangekocht en aan de stad overdroeg met het doel het park nog te verruimen. Hierdoor was het Maria-Hendrikapark aangegroeid tot ongeveer 50 hectaren, een prachtig geheel dat door heel wat steden benijd werd.

Ondanks het feit dat de gronden voor het park geschonken werden kostten de werken toch nog altijd aan de stad een kleine 430.000 F. waarin Leopold II echter achteraf uit eigen zak voor 150.000 F. tussenkwam. Tussen de twee wereldoorlogen groeide en bloeide het "BOSJE" dat het een aard was. Het maakt de trots uit van de Oostendse gemeenschap.

Tijdens Wereldoorlog II kaptten de Duitsers zomaar eventjes 16.000 volgroeide bomen uit het Maria-Hendrikapark, die ze gebruikten voor hun Rommelasperges op onze kust. Door de goede zorgen van de beplantingsdienst werd dit verlies echter na de oorlog door nieuwe aanplantingen zoveel mogelijk goedge maakt.

In de vijftiger jaren werd een eerste aanslag gepleegd op de gronden van het Bosje. Langs de dreef met een zeer typische volksnaam werden een reeks villa's gebouwd. Deze bouwwoede werd voortgezet met de verkaveling van de "Soldatenberg". En geleidelijk werd aan de oppervlakte van het Bosje geknaagd. Men plaatste de nieuwe watertoren middenin, asfalteerde banen en wegels, betonnerde de dijken van de vijvertjes en gaf toelating tot oprichting van, enkele, o, zo kleine gebouwtjes, die achteraf dan te klein bleken te zijn en vergroot moeten worden.

Op dit ogenblik blijven er van de 50 oorspronkelijke hectaren nog 24 over,

Hierbij rekenen wij dan ook nog als park de reeks villa's die aan de Zuidoostkant langs de voordien niet genoemde maar befaamde Vrijerswegeltje werden gebouwd. Momenteel wordt het Bosje voornamelijk aan de Noorderkant bedreigd.

Hier wordt door de uitbater van de inrichting aldaar op een stelselmatige wijze het zogenoemde eilandje van alle groen ontdaan. Hopelijk wordt door het stadsbestuur het nodige gedaan om aan deze verwoesting een einde te stellen en verplicht zij de verantwoordelijken tot herstelling van de schade.

Laat ons dit hopen, want ondanks de ligging aan zee blijft het Bosje net als het Leopoldpark en het Wellingtonterrein een long voor onze stad.

J.B. Dreesen

HET "BOSJE,, = ons "BOSJE,,

